arrijat ei olleks? Kui eñam õppetuse-ramatuid olleks, ei soñiks rahwas ni palju tühja asja kokku."

Onneks mul olli, et möllemad wäggikogomehhed ühte juhtusiwad — teine teisele issegi wastust andsiwad. Agga mehhed peagi wihhase wisiga akkasiwad waidlema et jo ulitsa peal rahwas koggunes — siis ütlesin: kulla mehhed, miña kalendriteggija isse ei olle, temma kellu kolm on koddu, tulge siis, kül siis asja pohja kätte sate. Agga miña teile udist middagi tahhaksin räkida — teie kül ehk tunnete Kusiko Tomast, agga wist ei olle weel kuulnud, mis luggo temale miñewal pühha-päwal sündis. Läks mees wieteistkümne aastase poeaga kirriku, ja ostis teiste kirrikukäijate käest sällokese. Istusid möllemad sällo selga, ja akkasiwad koddopole miñema. Rahwas, kes seddasamma teed läks, nurrises: „pöraseb iñimesed — möllemad roñinud wäetima sällokese selga, mis nad lojust waewawad?" Mees kulis, ja tulli kohhe poeaga sällo seljast mahha, ja läksiwad möllemad sällo körwas eddasi. Teised tekäijad tulliwad ja ütlesiwad: wadake iñet, kas ei olle ruñalad — sälg tulleb tühjalt, ja iñimesed käiwad jalla körwas. Mees pañi poisi obbose selga ja weddas oost su körwast. Uus trop iñimesi tulli ja urjutas poisi: mis sa tatniña ratsa sõidad ja lasseb issa jalla minna? Mees wõttis poea obbose seljast mahha, ja istus isse otsa. Tulliwad jälle teised tekäijad ja urjutasiwad issa: mis sa rammetumat poi-

sikest lasseb maas jookste, ja isse sõidad obbose seljas? Tulli jälle mees mahha ja wõttis teise nõuu, siddus sällokese jallad kõiega kinni, pistis ridwa kõtest läbbi ja akkas poeaga sälgu kandma. Nüüd olli koggoni luggo lakkas. Wasta tullejad irwitasiwad ja tagga miñejad õiskasiwad. — Wadake mehhed, se on ka teie möllemate riid kalendriteggija wasto; kellel õigus?" — Mehhed kulid jutto, agga lubbasid kellu kolme aeal ka tulla.

Jo akkasin lootma, et nüüd jo piddi rahho ollema, agga koas kulus kompamine, uks prantsatas lahti ja paks mees komastas tuppa. Silmad olliwad kirjud ja palged siñi-puñased. Raske kelega wässind akkas peale: „Kus kalendriteggija — ehk isse olled? Miks sa meie kalendris wina laidad? Eks wiin ei olle Juñala wiljast kõige penem assi, ja õige ello-rohhi? Kes ilma peal kõik iñimesed ühhesuguseks teeks, kui tedda ei olleks?" — Miña ollin koggoni kimbus; mis ma joobnud mehhega piddin peale akkama? Andsin ma temale õigust, ei olleks siis lorril otsa olnud, ja akkasin ma temaga waidlema, egga siis riid ei olleks kaugel olnud. Ütlesin: „Jawist teeb wiin iñimesed kõik ühhesuguseks, agga ta teeb ka iñimesed lojustega ühhesuguseks. Luggesin Saksama lehtedes, kudda añedel ükskord kibbe aeg käes olli. Perrenaine tulli kojju ja leidis oma añekesed kõik pikkali maas; kaks ehk kolm weel ligutasiwad tibu, agga akkasiwad ka jo jalgu sirrutama. Mis naisel parremat tehha, kui kirkus sulled añede seljast